

S.M.R.K.

číslo 91

Skautský měsíčník střediska Junáka Křtiny

<http://junak.euweb.cz>

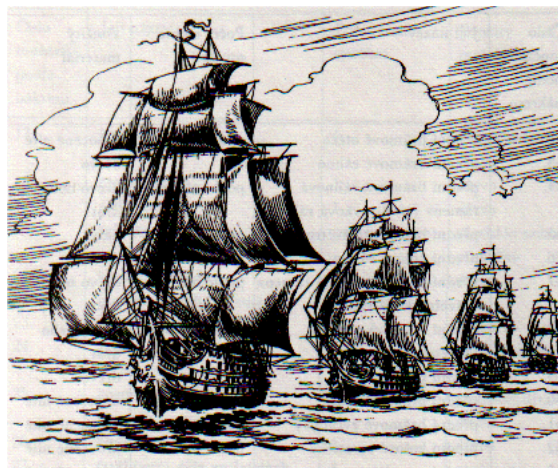
září 2007

17. skautský tábor

„Tábor pirátů“

neděle 1.–15. 7. 2007

Letošní, v pořadí již 17. skautský tábor, se uskutečnil poblíž obce Kulířov asi 22 km od Křtin. Účastníci tábora, jak je u nás na středisku zvykem, byli ubytováni v indiánských stanech týpí, letos jsme jich stavěli celkem osm. K zázemí tábora navíc patřilo několik dalších staveb. V první řadě to byl vojenský hangár, který sloužil jako sklad táborového vybavení a jídelna; dále kuchyňský stan, dva podsadové stany spojené plachtou (tzv. kapitánský můstek, skládající se z vůdcovského a zdravotnického stanu) a pak umývárna, sauna, sklípek u potoka a samozřejmě také latriny. Během tábora jsme navíc postavili několik „atrakcí“, např. velkou houpačku pro asi dvanáct osob (toto byla tzv. vázaná stavba, tedy stavba spojená pouze lany a speciálními uzly, bez použití hřebíků), šplhací lano a lodní žebřík, lukostřelnici, horolezecké „výcvikové centrum“ na stromě, aj.

Tábor si každý rok sami kompletně stavíme i bouráme. Nejinak tomu bylo i letos. Tentokrát se do stavěčky velkou měrou zapojili naši roveři (starší členové nad šestnáct let). Na místo odjeli již ve středu 27. 6. 2007 a během několika dnů před táborem odvedli opravdu obrovský kus práce. V sobotu před táborem jim pak na pomoc přišli i ochotní rodičové našich dětí.

Roveři a ochotní tatínci se také zapojovali už během jara do předtáborových příprav. Ty byly i letos velmi náročné, zejm. díky velkému počtu osob na táboře a s tím spojenou nutností dodělat další táborové vybavení (tyče k týpí, postele, rohože, sestavení nových stolů do kuchyně, atd.). Všem, kdo s časově opravdu velice náročnou obnovou vybavení a stavbou tábora pomohli nebo na ni přispěli, např. tím, že hlídali o poutích na parkovišti, ještě jednou za všechny táborníky děkují.

/pokračování na straně 5/

V září nás čeká zahájení nového skautského roku! * Hodnocení činnosti v měsíci červnu *
Reportáže: 17. skautský tábor „Tábor pirátů“, Krajské kolo Svojsíkova závodu, Výlet smečky vlčat Tygrů „Za pokladem Akélovým“, Jamboree 2007 „z pohledu účastníka“, Jamboree 2007 „z pohledu člena IST“, Úsvit skautingu ve Křtinách, Vůdcovský lesní kurz ELŠ „GONG“

Hlásná trouba

I. Organizační

• POTÁBOROVÁ RADA pátek 7. 9. 2007

Potáborová rada se uskuteční v pátek 7. 9. 2007 od 18.30 h v klubovně. Účast všech vedoucích, kteří byli na táboře i všech RR, kteří byli na táboře je nutná!

• STŘEDISKOVÁ RADA KE DNI KŘTIN pátek 14. 9. 2007

Středisková rada ohledně akce Den Křtin se uskuteční v pátek 14. 9. 2007 od 19.00 h v klubovně. Účast všech vedoucích, a RR je velmi nutná!

• STŘEDISKOVÁ RADA čtvrtek 27. 9. 2007

Středisková rada se uskuteční ve čtvrtek 27. 9. 2007 od 19.00 h do 21.00 h v klubovně. Účast všech členů SR (volení zástupci střediska – Warden, Liba, Marťa, Pecínek, Zbyněk, Hanka, Kamča, Radek, Jack) je velmi nutná! Budeme převolovat člena SR a projednávat další věci ohledně jmenování osob do organizačních pozic na středisku.

• DOBA DRUŽINOVÝCH SCHŮZEK BĚHEM ZÁŘÍ

Během měsíce září si jednotlivé družiny se svými vedoucími budou domlouvat přesnou dobu družinových schůzek v závislosti na rozvrzích dětí a časovém vytížení jednotlivých vedoucích.

V průběhu září proto prosím zkontrolujte po schůzkách skautský deník vašeho dítěte, kde by měl být uveden přesný den a čas příští schůzky, popř. schůzek.

Přesné termíny družinových schůzek budou uvedeny v příštím vydání časopisu Smrk (na začátku října).

• KONTAKTY NA VEDOUcí

1. chlapecký oddíl „Bílý bizon“

- vůdce oddílu – Petr Zapletal (mobil: 728 310 544, mail: petr-zapletal@atlas.cz)
- vedoucí vlčat – Zbyněk Drápela (mobil: 723 835 196, mail: zdrapela@ohlzs.cz),
Hana Drápelová (mobil: 728 534 966)
- vedoucí skautů – Jiří Pindák (mobil: 721 060 507, mail: jiripindak@centrum.cz)

1. dívčí oddíl

- vůdkyně oddílu a vedoucí skautek – Markéta Zapletalová
(mobil: 728 310 546, mail: marketkazz@centrum.cz)
- vedoucí světlušek – Zuzana Korčáková
(mobil: 776 775 659, mail: zuzusska@seznam.cz)

Neformální kmen RR

- koordinátor činnosti kmene – Štefan Pindák
(mobil: 602 758 770, mail: stefan.pindak@centrum.cz)

Klub oldskautů OS

- zpravodaj Klubu dospělých (KD) – Petr Kovář
(mobil: 728 171 180, mail: kovarpe@seznam.cz)

Září

- Zahajovací schůzka, středisko, pátek 7. 9. 2007
- Zahajovací schůzky družin, družiny, během září 2007
- Den Křtin – skautské sobotní dopoledne, středisko, sobota 22. 9. 2007 (RR a OS i pátek 21. 9. 2007)

Říjen

- Křtinská „50“, středisko, sobota 20. 10. 2007

Listopad

- Mistr uzlování – tradiční závod, středisko, sobota 24. 11. 2007

Prosinec

- Výroba vánočního dárku – družiny v rámci SBS, během prosince 2007
- Mikulášská akce, RR a mladší OS (nad 15 let), termín bude upřesněn:-)
- Betlémské světlo: Vyzvednutí ve Vídni – akce pro RR a OS, termín bude upřesněn (pravděpodobně sobota 15. 12. 2007)
- Vánoční besídka – tradiční akce, středisko, pátek 21. 12. 2006
- Betlémské světlo: Předání Křtinám, skauti a skautky, neděle 23. 12. 2007
- Betlémské světlo: Roznáška po Křtinách, středisko, neděle 23. 12. 2007

Leden

- Tříkrálová sbírka – středisková akce, středisko, sobota 5. 1. 2008
- Elixír – setkání skautských vedoucích a RR v Brně, vybraní vedoucí a RR ze střediska, pátek 25–27. 1. 2007
- Dětský maškarní bál – akce pro veřejnost, neděle 27. 1. 2007

Toto je soupis předpokládaných akcí na první polovinu skautského roku 2007–2008. Umožněte Vašemu dítěti/dětem zúčastnit se těchto akcí, užít si jejich program a poznat i jiné členy střediska než pouze ostatní kamarády ve své družině.

Kromě těchto akcí budou probíhat ještě akce družinové. Informace o nich budou uvedeny ve Smrku nebo je děti dostanou na schůzce (formou letáčku, případně zápisu v deníku).

II. Středisková bodovací soutěž – „S. B. S. 100“

• Vyhodnocení „S. B. S. 100“ za červen 2007

Místo	Družina	1. účast (max. 20 b)	2. kronika (max. 20 b)	3. výprava (max. 20 b)	4. výcvik (max. 20 b)	5. úkol (max. 10 b)	6. brigáda (max. 10 b)	Celkem (max. 100 b)
1.	Ještěrky	17,0	20,0	0,0	20,0	10,0	4,0	71,0
2.	Jestřábi	16,0	16,0	20,0	14,0	0,0	0,0	66,0
3.	Tygři	17,0	14,6	20,0	6,6	10,0	0,0	64,9
4.	Mochomůrky	18,0	20,0	0,0	0,0	10,0	0,0	48,0

Celkové pořadí:

1. Tygři (844,1 b)
2. Jestřábi (794,0 b)
3. Mochomůrky (710,5 b)
4. Ještěrky (600,1 b)

Galeony	červen	Celkem
Mochomůrky	1	4
Ještěrky	V	2
Jestřábi	3	3
Tygři	2	3

Poslední měsíc zabodovaly Ještěrky a za červen zvládli předstihnout všechny a byly tento měsíc první! Za nimi se opět odehrála bitva mezi kluky – a tentokrát zvítězili těsně Jestřábi, i když by měli zapracovat na kvalitě zápisů do kroniky.

S celkovým ročním pořadím ale tyto změny již ale nezamíchaly. Bodík po bodíku postupně získali prvenství zaslouženě Tygři, i když Jestřábi jim celou dobu dýchali na paty a často je v měsíčním bodování předběhli. Ještěrky si vítězstvím v červnu ukázkově našlápaly do nového roku, ale dlouhodobě byly Mochomůrky úspěšnější a získaly pro sebe třetí místo. Všechny družiny se celý rok snažily a pořadí bylo často velmi zamíchané a těsné. Za galeony si výprav zaslouženě užili všichni. Od září začínáme zase znovu, takže je možnost se opět vrhnout do boje, především docházka, výprava a výcvik v měsíčním bodování rozhodovali.

III. Různé

• Poděkování za pomoc při přípravě tábora a při obnově vybavení

Za pomoc při stavbě tábora děkujeme všem ochotným rodičům, jmenovitě manželům Dostálovým, Michalu Matějkovi, Martinu Zoblivému.

Za pomoc při stavbě i bourání tábora děkujeme všem známým, kamarádům a zejm. členům střediska z řad skautů, RR a OS. Konkrétně tak děkujeme: Ondrovi Dresslerovi-Celerovi, Lukáši Gregorovi-Lukinovi, Martinu Kaplovi-Brdovi; Zuzce a Filipovi Korčákovým, Martinu Olejníčkovi-Kešovi, Tomovi Pavloňovi-Jonymu, Štefanu a Jirkovi Pindřákovým, Michalu Tycovi-Hitmanovi, Kubovi Vágnerovi-Kubasovi; Radkovi Brzobohatému, Přemovi a Zbyňkovi Drápelovým, Lukáši Juranovi-Jurymu, Kamči Koudarové, Petru Kovářovi-Pecínkovi, Libě a Lidunce Sekaninovým, Kubovi Stanovi-Stopařovi, Zdeňkovi Šulcovi-Chvostovi, Marti a Petrovi Zapletalovým, Davidu Zavadovi.

Děkujeme panu Šulcovi a jeho synovi Zdeňkovi za výrobu a montáž stolů a polic do táborové kuchyně a za výrobu kolíků k týpí.

Děkujeme panu Říhovi za výrobu deseti nových táborových postelí.

Děkujeme panu Meluzínovi za nařezání a zpracování dřeva pro výrobu táborových postelí.

Děkujeme Radkovi Brzobohatému za zapůjčení automobilu na táborové popojížděky a nákupy.

Děkujeme Zbyňkovi a Hance Drápelovým za zapůjčení Lentilky.

Děkujeme manželům Zapletalovým za poskytnutí automobilu na stavěčku i bouračku tábora a před i potáborové vyřizování.

Děkujeme Michalu Kretzovi, Radku Dvořáčkovi a autodopravě Sehnal z Babic za vstřícnost při zařizování dopravy i při samotném odvezení a přivezení táborového vybavení a materiálu.

Děkujeme Radkovi Brzobohatému za odvoz části táborového vybavení z Brna do Křtin a na tábor.

Děkujeme skautům z Brna-Tuřan za zapůjčení pumpy pro čerpání vody z táborového vrtu.

Děkujeme našemu oldskautovi Martinu Vojáčkovi-Jackovi za pomoc s přípravou táborových materiálů.

Děkujeme našemu oldskautovi panu Koudarovi za zkompletování dvou várníc na čaj – připevnění vypouštěcích kohoutů.

Děkujeme dědečkovi našeho vlčete Křížáka panu P. Kovářovi za darování brutaru – kotle na ohřev vody na našich táborech.

Děkujeme všem ostatním, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na obnově táborového vybavení a na přípravě, realizaci či uklízení tábora.

- **Poděkování**

Děkujeme Projektovému ateliéru firmy OHL ŽS, a. s. za zpracování projektové dokumentace „Stavební úpravy klubovny Junáka Křtiny“. Dokumentace byla zpracována sponzorsky.

Živá kronika

Hodnocení měsíce června

Šestka světlušek – Ještěrky: V červnu vedla dvě schůzky Hanka Drápelová, pak jednu já a další dvě nebyly kvůli škole v přírodě a chystání na tábor. Účast byla 83 %. Na schůzkách probraly holky s Hankou body do stezky a na poslední schůzce jsme se podívaly po Křtinách, navštívily Marťu, zahrály si pár her a rozloučily se návštěvou kostela a hrou na kočičku, což se nám velmi líbilo, takže Elišce ujel autobus a do Habrůvky ji pak ochotně vezl Kájin tatínek.

Kamča

Smečka vlčat – Tygři:

V posledním měsíci skautského roku jsme se s vlčaty potkali třikrát a to na dvou běžných schůzkách a závěrečné prodloužené schůzce.

Na schůzkách jsme hráli hodně her, pátrali po posledních zprávách od tajemného Akély, ale také si kluci vyzkoušeli třeba překonání lanové lávky. K novým zajímavým hrám patřilo třeba Dítě v indiánském ležení, Kompas nebo Ruská schovka.

Na závěrečné schůzce jsme se vypravili na Kamenku, kde se nám po chvíli hledání podařilo objevit Akélův poklad. Byla jím krásná vlčácká totemová hůl. Na této schůzce jsme také vyhodnotili celoroční bodování. A jak dopadlo? 1. místo Hroch, 2. místo Makča, 3. místo Eskym.

Na schůzky chodilo pořád hodně vlčat a účast jsme tak měli velice pěknou a to 84,1%. Devět kluků bylo na všech schůzkách!

Zbyněk-Náčelník

Reportáže z proběhlých akcí

17. skautský tábor „Tábor pirátů“

neděle 1.–15. 7. 2007

/dokončení ze strany 1/

Co se týče „personálního obsazení“, tak hlavním vedoucím tábora byl Petr Zapletal-Warden, zástupcem Zbyněk Drápela. Úlohu zdravotníka zastala Ludmila Sekaninová-Dunka, které zdárně asistoval Štefan Pindák-Štůfa a o zásobování a táborové finance se starala Liba Sekaninová spolu s Radkem Brzobohatým. Z pohledu obsazení vedoucích míst na táboře byl letošek doslova přelomový. Po několika letech se na tábor sjela velmi početná skupina starších členů střediska, kteří se významnou měrou podíleli na zdárném průběhu tábora.

Samotný tábor byl veden v duchu námořníků a hledání pokladu Kapitána Flinta. Po celou dobu nás táborem provázela postava Kapitána Flinta, který se téměř každý večer zjevoval, aby jednotlivým posádkám za jejich umístění v etapách odhalil několik slov ze svého deníku. V tomto deníku byl totiž skryt popis cesty k pokladu.

V závěrečné etapě pak jednotlivé posádky vyrazily podle složeného deníku a pirátských značek samostatně po cestě za pokladem, který nakonec po dlouhém putování objevily. A získaly pro sebe a své družiny bedny s vybavením, které se každé družině bude během skautského roku jistě hodit (kotlíky, lana, kroniky, atd.). U pokladu také na táborníky čekal Kapitán Flint, který posádkám předal diplomy a pochválil je za jejich úsilí. Na prvním místě se ve Flintově honbě za pokladem umístila modrá posádka skautů (Celer, Brdo, Lukin) a hnědá posádka vlčat a světlušky (Makča, Eskym, Kloky-Pepé a Eliška).

Během tábora však mezi sebou nesoutěžily pouze jednotlivé posádky, ale také každý táborník samostatně. Za včasné příchody na rozcvičky, za snahu při výcviku, za pořádek ve stanu . . . získával každý člen tábora body, které se poté přepočítávaly na námořnické hodnosti. Barva stuhy na kroji a počet frček na této stuze pak vypovídali o tom, jak je daný táborník zdatný a na kolik se přibližuje k metě nejvyšší – k hodnosti komodora. Během tábora tak jednotlivci postupovali po pomyslném lodním žebříčku a na konci si každý podle svého umístění mohl vybrat některou z hodnotných cen. V kategorii mladších táborníků zde zvítězil Hroch, v kategorii starších táborníků pak první místo již tradičně obhájila Míša-Motýlek.

Obvyklý denní program tábora se vždy skládal z pěti jídel (snídaně, svačina, oběd, svačina, večeře), která byla proložena jednou či dvěma etapami celotáborové hry, výcvikem v tábornických dovednostech (stavba stanu, rozdělávání ohně, lukostřelba, poznávání rostlin, zdravotní péče . . .), odpočinkovými aktivitami (zpívání v hangáru, keramika, korálkování, malování na sklo) a odpoledne pak pravidelně nějakou větší bojovou hrou v okolí tábora (Blokáda, Středověk, aj.).

Tento zaběhlý řád jsme ale několikrát během tábora přerušili.

Jednak výlety za koupáním a ježděním na člunu k ruprechtovskému rybníku. Druhá celodenní návštěva přátelých skautů ze Šlapanic. Na této návštěvě pro nás Šlapaničáci připravili množství her a soutěží pro všechny věkové kategorie a my jsme pro ně zase na oplátku v okolí jejich tábora uspořádali velkou bojovku Maršál a špión. Do třetice porušili zaběhlý táborový rytmus jednotlivé věkové kategorie, které se vypravili na přespaní do vzdálenějšího okolí tábora (skauti, skautky, vlčata) nebo na noční výsadek do ještě vzdálenějšího okolí + na přepad tábora šlapanických skautů (RR a OS nad šestnáct let).

Na závěr tábora proběhl slavnostní oheň, na kterém děti skládali své sliby. Slib vlčat složil Tomáš Zedníček-Tomas. Slib skautů a skautek na táboře složili Míša Meluzínová-Motýlek a Martin Kapl-Brdo.

Poslední den tábora byl věnován „Táborové pouti“, kde si táborníci mohli užít zajímavé hry a soutěže, které se během tábora hrály a za jejich absolvování si mohli odnést nějakou malou pozornost či cenu.

Doufám, že celý tábor se všem líbil a každý si z něj odnesl mnoho pěkných a zajímavých zážitků, které mu dlouho zůstanou v paměti.

Warden, hlavní vedoucí tábora

Jelikož naši skauti z družiny Jestřábů postoupili do krajského kola tohoto závodu (viz článek v předchozím čísle Smrku), tak jsme se vydali do Vranova u Brna ukázat naše schopnosti a zkusit se porvat o postup do republikového kola.

V 14.40 byl sraz před klubovnou. Přišli Diki, Brdo, Celer, Karlos, Jindra, Vašek a Štůfa, který zde byl jako doprovod. Přibalili jsme do batohů potřebné vybavení a vydali se na zastávku. Za chvíli jsme se již vezli na Starou osadu, z té autobusem na Královo pole a odtud opět autobusem do Vranova. Cestou jsme poznali skauty z Brna. Z konečné jsme šli asi dva kilometry k motokrosovému areálu, kde se měl závod konat. Tam jsme se přihlásili, zaplatili za stravu a ubytování, dostali stravenky a šli si postavit stany.

Ovšem tato jinak vždy jednoduchá záležitost se ukázala být nadmíru skložitou. Nejdříve jsme museli vybrat místo, jelikož poblíž bylo hned několik mravenišť, tak nám to zabralo poměrně dlouhou dobu, než jsme našli to pravé. Ale ani pak jsme neměli vyhráno. Postavit stan nám sice moc práce nedalo, ale zakolíkovat jej bylo o poznání horší. Země byla tvrdá a plná kamení, takže naše ruce a kolíky od stanů dostali pořádně zabrat. Ale nakonec naše stany stáli řádně zakolíkovány.

V této chvíli jsme se začali nudit. Tak nás Diki vzal a zahráli jsme si hru Vyvolávání čísel. Hra skončila velmi těsně. Někteří zápasili dokonce tak urputně až . . . , no však se jich zeptejte. Poté jsme si zahráli spolu s ostatními tvrdší verzi fresbe. A nakonec se hrála naše oblíbená hra Kafe. Rozdělení bylo jednoduché, Křtiny proti zbytku světa. Naši skauti zvítězili a ukázali ostatním, jak se hraje u nás Kafe.

Večer jsme si uvařili párky a pojedli. Asi v jedenáct večer měli skauti menší fyzickou přípravu. A pak už se šlo konečně opravdu spát. Ráno byl budíček o půl sedmé, následovala rozcvička, ranní hygiena a snídaně, makový závin a čaj.

V devět hodin byl společný zahajovací nástup, kde jsme byli přivítáni a dozvěděli se další informace k závodu. Závod se dělil na tři části, samotný závod, ten byl hodnocený nejvíce body, potom brány, tzn. různá stanoviště, kde soutěžil pouze jeden člen družiny, a nakonec modul výprava.

Naši borci začínali ve třičtvrtě na deset na branách. Šlo o disciplíny opičí dráha, příroda, odznaky, hlavolamy a střelba ze vzduchovky. Odcházeli jsme celkem spokojeni s předvedenými výkony.

Následoval oběd, guláš. V tuto chvíli ale začalo pršet, dívčí hlídky, které startovali dopoledne na trasu se vracely řádně promočené.

Pršet nepřestalo, a tak jsme v jednu hodinu vyrazili na trasu závodu. Bylo celkem deset stanovišť, které jsme museli zvládnout za stanovený čas, za každou minutu přesčas se strhávali družině cenné body. Bohužel jsme zvládli obejít jen sedm stanovišť. Když jsme se vraceli, tak už nepršelo.

Odpočinuli jsme si, povečeřeli a v osm večer jsme vyráželi do Vranova plnit modul výprava. Měli jsme obejít pět stanovišť, splnit zadané úkoly a vyluštit pět šifer. Tento modul se nám zdál poměrně zdařený a splnili jsme jej skvěle.

Potom bylo asi v jedenáct hodin slavnostní ukončení závodu doprovázené malou hostinou. Poté jsme se umyli, vyčistili si zuby a šli za deště notně znavení spát.

Ráno vydatně přšelo, tak ani nebyla rozcvička, jen poběhla ranní hygiena a pak už hurá na snídani. Tentokráte byla vánočka.

V devět hodin byl slavnostní nástup, kde byl přítomen i hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek, který osobně blahopřál hlídkám. Naše družina nakonec skončila šestá. Karlos převzal ceny a po skončení a společném fotu jsme vyráželi do Vranova, abychom stihli autobus, ten jsme stihli, bohužel jsme ale nestihli přípoj v Králově poli, a tak jsme strávili delší dobu na Staré osadě.

Konečně jsme unavení až spící nastoupili do autobusu a odjeli do Křtin. Stavili jsme se ještě v klubovně, rozloučili se a šli už každý po svých domů.

Diki

Výlet smečky vlčat Tygrů „Za pokladem Akélovým“ čtvrtek 28. 6. 2007

Hlavním bodem programu naší závěrečné schůzky, na který se všichni nejvíce těšili bylo pátrání po pokladu od Akély. Měli jsme již všechny indicie a věděli tak, že bychom měli pátrat na Kamence a poklad by tam už měl být. Čekalo nás však ještě mnohem víc!

Na srazu u skautské nástěnky na náměstí jsme si vyhodnotili bodování za červen a po chvíli vyrazili na Kamenku. Cesta ubíhala rychle, protože se všichni těšili na poklad. Na Kamence ve výklenku pro dřevo Martin objevil zvláštní hůl a na ní byla zpráva: „V severozápadním předhradí najdete čtyři označené stromy, spojte je provázkem a v místě kde se provázky překříží hledejte“. Severozápadní směr kluci určili velice rychle, protože většina měla podle pokynů od Akély s sebou buzolu. S provázky se nebylo ani třeba zdržovat a za chvíli jsme pod velkým kamenem objevili další zprávu: „Pohlédněte okem dobytatele směrem severovýchodním. Již jen pár kroků vás dělí od pokladu ve zdi hradební.“ Všichni se vrhnuli k hradbě, na které už seděl Tomas a rozšiřoval otvor na jejím vrcholu. „Tady něco je!“, vykřiknul a za chvíli z rozšířeného otvoru vytáhl... poklad. Byla to dřevěná figurka sedícího vlka umístěná na dřevěném špalíku, který v sobě měl po obvodu natlučené velké mosazné hřebíky. V úkrytu však bylo ještě něco. V papírové tubě byl balíček se svítilnicemi tyčinkami pro každého. Tyčinky vyvolaly přinejmenším stejnou radost jako figurka vlka. Kluci si je hned rozdělili a vrátili se k vlkovi. Zjistili, že se dá nasadit na tyč, na které našli první zprávu. A pak nám to doklaplo. Dostali jsme od Akély vlčáčkou totemovou hůl. Budeme na ni zavěšovat stuhy s napsanými úspěchy, které dosáhneme. Tak jsme si řekli, že bychom mohli Akélovi provolat poděkování. Třeba je někde poblíž. Odpočítal jsme to a lesem se rozlehlo „Akélo, děkujeme!“ Pak kluky napadlo, že by Akélu třeba mohli zahlédnout a tak vyběhli z Kamenky a rozhlíželi se na všechny strany. Vtom někdo zavolal: „Támhle běží!“ a vlčata se začala rozbíhat tím směrem. Za chvíli se, ale zastavila, protože poznala, že je to Choroš s Tahounem, kteří měli ještě jiné povinnosti a přišli na Kamenku později. Tak jsme Akélu nepoznali a kdo jím byl asi zůstane navždy tajemstvím.

Když jsme se pokladu dost nabažili vrhnuli jsme se do přípravy táboráku. Po chvíli úsilí se ohýnek rozhořel a všichni jsme si opékali špekáčky, tvrdý sýr a chleba. Část sýru skončila v plamenech, ale myslím, že většina přeci jen v žaludcích hladových vlčat. U ohně jsme si při kytáře zazpívali několik písniček, povídali si o uplynulém skautském roce a také vyhodnotili celoroční bodování.

Na závěr jsme si zahráli pro většinu novou hru Ruská schovka. Měla velký úspěch a nejvíce při ní zářil nejmenší Jurášek, který třikrát osvobodil zajaté spoluhráče! Čas se nachýlil a tak jsme hru ukončili a sbírali se k domovu. Zpáteční cesta proběhla za neustálého pošťuchování a povykování, tak jak naše vlčátka známe z téměř všech schůzek. Rozloučili jsme se společným pokřikem při němž jsme se všichni drželi totemové hole a něco málo po sedmé hodině se rozešli domů.

Pro pět vlčat to byla poslední schůzka jejich vlčáčkého života, protože od září začnou chodit už ke skautům. Myslím, že se schůzka docela povedla a všichni budou mít na co vzpomínat.

Zbyněk-Náčelník

Jamboree 2007 „z pohledu účastníka“

27. 7.–9. 8. 2007

Jamboree je celosvětové skautské setkání pořádané jednou za čtyři roky vždy v jiné zemi. Letos se konalo v Anglii v Hylands parku u Chelmsfordu, přibližně 40 km severovýchodně od Londýna, při výročí 100 let skautingu. Takže toto Jamboree mělo být opravdu něco mimořádného, účastnilo se ho přes 40 000 skautů ze 158 zemí světa, každá země, kde existuje skaut byla zastoupena. Z ČR zde bylo přes 200 účastníků (13–17 let) a okolo 70 členů IST (18 let a více).

Ještě před samotným odjezdem na Jamboree se konalo několik schůzek našeho Jihomoravského Jamoddílu, které povětšinou probíhaly v Brně a také jsem byl na prodlouženém víkendu na Chlébském (skautská základna 94. oddílu z Brna). Na těchto informačních schůzkách nám náš vedoucí Citrón dával průběžné informace o nadcházejícím dobrodružství a také rozdělával úkoly.

Já jsem si dobrovolně vybral úkol, který zněl komunikace se sponzory. Náplní tohoto úkolu bylo v několika emailech informovat naše přední sponzory o přípravách našeho oddílu. Dokonce jsem se účastnil jednoho setkání brněnského Rotary klubu v hotelu Internacionál. Nevšední zážitek sedět v obleku a nevědět, která vidlička je k jakému jídlu a ještě prezentovat skauting. Naštěstí mi s těmi vidličkami vždycky někdo poradil, takže jsem nic nezkazil.

Jak měsíce ubíjaly datum našeho odjezdu na největší mezinárodní setkání skautů všech dob se blížilo. Všichni nedočkaví jsme se 26. července před sedmou hodinou ranní setkali u kašny na Moravském náměstí. Odtud byl naplánován průvod přes Náměstí svobody až k hotelu Grandu, kam pro nás měly přijet naše dva autobusy.

Ten druhý autobus, se kterým jsem měl odjíždět já, měl spoždění. Nakonec i ten přijel a mi vyrazili. Přes Prahu, Německo atd. Vlákem pod Lamanšským průlivem až do Londýna. Tam jsme se setkali s českým ambasadorem prohlédli si nejvýznamější památky jako je: Big Ben, Buckinghamský palác a další. Pak jsme pokračovali přímo do Chelmsfordu. Tam nás na rozřazovacím letišti poslali přímo na místo. Tak a jsme tam!

Samotné Jamboree bylo rozděleno na 16 subcampů, ve kterých byli ubytovaní účastníci a ten náš se jmenoval Jungle. Odtud jsme každý den vyráželi na různé aktivity:

Ceremonie – za celé Jamboree byly tři, otevírací, Den úsvitu a zavírací ceremonie. Při každé této ceremonii se celé Jamboree setkalo na jednom místě u Arény, kde bylo pódium, na kterém probíhal program. Otevírací ceremonie byla hned první den na začátku a byla doprovázena spoustou šašků a nejrůznějších kejklířů. Přivítal nás sám vedoucí Světové organizace skautů. Tím celým Jamborým je myšleno 40 000 lidí! Celá louka byla zaplněna lidmi v krojích s různou barvou pleti, různými vlajkami. Prostě úžasné! Na Den úsvitu jsme se shromáždili brzo již velmi brzo ráno a poslechli si vyprávění o vzniku skautingu. Hodně dojemné. A Zavírací ceremonie byla logicky poslední den a byla doplněna o několik výstupů zpěváků, světelnou show a strašným lijákem.

Elementy – byly čtyři, voda, vzduch, oheň a země. Já se zúčastnil vzduchu, kde jsem si mohl vyzkoušet létání s malým vrtulníčkem, vznášedlem, výrobu balónu a spoustu dalších věcí (kdybych měl psát všechno, tak se k ničemu jinému nedostanu :D)

Odpadky – náplní tohoto programu bylo třeba sestavení orchestru (mlátili jsme do popelnic), rozdělování odpadků na plasty, kovy, papír a ostatní, dále výroba robota (sochy) z odpadků aj.

Energie – bylo to samostatné oddělení, kam jsme vlastně ani neměli chodit, ale já se tam vetřel. Vyzkoušel jsem si nejrůznější lanohrátky, o kterých se vám ani nesnilo, střelbu z obřího praku, karaoke – zpívám fakt špatně, hru na bubny asi s 200 lidmi, byli tam i U-rampy na kola a kolečkové brusle a nakonec potápění. Měl jsem na sobě všechno, neopren, ploutve, brýle bombu, spoustu hadiček a vlastní mozek.

Vodní hrátky – při tomto programu nás odvezli na jednu přehradu vzdálenou asi hodinu cesty od Jamboree. Mohli jsme si vyzkoušet jízdu na několika druzích plachetnic, seakajaku, kanoi, několika druzích pramic a stavbu voru a všechno tohle bylo doprovázeno obrovskou vodní bitvou mezi jednotlivými plavidly.

Práce – i teď nás odvezli mimo Jamboree a to do královského parku, kde jsme pomohli vyčistit část lesa a následovala procházka po historickém parku.

Světová vesnice – v této části Jamboree se nacházeli stánky všech zemí, které byli na Jamboree, některé země měly i více. V každém stánku byl pro nás připraven určitý program. Třeba lasování, ražba mince, čtení z run, výroba šátku, výroba ručního papíru, výroba turbánku, výroba tetování, zkouška síly nadhozu při baseballu, práskání bičem a spousty dalších, většinu jsem ani sám nevyzkoušel.

Expostánky – každá země měla na Jamboree svůj expostánek, kterým se prezentovala. Mohlo v nich být cokoli, historie, národní hry a jiné. Asi nejzajímavější mi přišla Saudskoarabská čajovna (strašně odporný čaj podle mě), měli dobový stan, koberce natažené na zemi, čaj tam podávali a

o nás se starali muži oděni také dobově i s šavlami.

Gillwel – návštěva nejstarší lesní školy na světě, kterou založil R. B. Powell. Tady nás čekaly snad ty nejlepší aktivity, mohli jsme vyzkoušet zorbing (velké plastové koule, ve kterých vás pustí po louce dolů), lezecké stěny, slaňování, skákací chůdy, výrobu rohlíku, stavbu minipraku, běžeckou výcvikovou dráhu pro vojáky prohlídka v češtině a spoustu dalších atrakcí.

Samozřejmě jsme měli i volný čas, ve kterém jsme mohli navštívit třeba českou hospodu, zahrát si fotbálek, napít se kofoly, vyměnit jisté věci ze své země za věci exotičtější. Nejčastěji se měnily šátky. Ale i kroje a další. Navštívit třeba budhistickou a muslimskou mši.

Čas na Jamboree utíkal strašnou rychlostí a tak jsme se ani nenadáli a byl poslední den a my odjížděli. Zpátky do svých domovů, každý skaut jinam. Cesta autobusem uběhla jako voda a Brno nás vítalo. Srdceryvné loučení a sbohem.

Jirka

Jamboree 2007 „Z pohledu člena IST“

24. 7.–9. 8. 2007

Já jsem byl na Jamboree jako člen IST, mezinárodního servisního týmu, který měl kolem 8 000 (účastníků více než 30 000). IST se starali o hladký průběh Jamboree, přijeli o tři dny dříve než účastníci a odjeli o den později. Český IST team se dopravoval většinou společnými autobusy a stejně se i vracel zpět. Každý IST měl své pracovní zařazení, kde pracoval několik hodin denně každý den kromě prvního, posledního a dvou volných dnů. IST měli na Jamboree vyhrazenou svoji vlastní část, kam nesměli účastníci, tam spali ve vlastních stanech – většina českých IST dohromady. V této části tábořiště byla samostatná jídelna pro IST, sprchy, záchody, informace, pódium, bary, a další.

Jak jsem řekl, každý IST měl své pracovní zařazení, já jsem pracoval u ceremonií. Naše skupina měla na starosti účinkující na ceremoniích. Pracovali jsme v kuchyni ceremonií, připravovali šatny, zajišťovali, aby měli vystupující při trénincích a představeních co jíst a pít. Pracoval jsem s Angličany, Belgičankami, Francouzky, Nizozemcem, Novozélandcem a Mexičanem. Dorozumívali jsme se pouze anglicky, což mi hlavně na začátku dávalo hodně zabrat, protože moje angličtina, jak jsem zjistil nebyla zrovna nejlepší, ale postupem času se to zlepšilo a lepší.

Ceremonie (slavnosti) byly významnými body programu celého Jamboree. Zahajovací slavnost, která Jamboree otevírala a uvítala všechny účastníky i IST, ceremonie v Den úsvitu, kdy jsme všichni obnovili svůj skautský slib, to byl obrovský zážitek. Někteří, já mezi nimi jsme sledovali už východ slunce. A nakonec závěrečná ceremonie, na které se nám IST dostalo zaslouženého potlesku za naši práci, a která slavnostně ukončila Jamboree.

Samozřejmě jako IST jsme měli i svou zahajovací a závěrečnou party, na můj vkus byly sice příliš krátké, večer od sedmi do jedenácti, ale jinak opravdu vydařené.

Ve svém volném čase jsem měl možnost navštívit a vyzkoušet si velké množství aktivit, které Jamboree nabízelo, dovědět se něco o jiných národech, kulturách a seznámit se s spoustou nových lidí a to hlavně cizinců v expozičních stáncích a různých zemí a o náboženstvích ve stanech jednotlivých náboženství. I ČR měla svůj stan, který byl na vysoké úrovni.

Já jsem se věnoval především procházení expozičních stánků. Tímto způsobem jsem zjistil spoustu informací o jiných zemích, kulturách a náboženstvích a získal i cenné kontakty a hlavně navázal

nová přátelství. Také jsem si takto hodně procvičil moji angličtinu a místy i ruštinu. Kontakty jsem navazoval ale i v práci, při večeři a jinde.

Co bylo na Jamboree jedinečné bylo určitě to, že nebyly žádné problémy či konflikty kvůli jinému náboženství, barvě pleti či staré nenávisti mezi národy. Žádný spor mezi Izraelcem a Palestincem, Indem a Pakistáncem apod. Na Jamboree jsme dokázali, že všichni mohou žít v míru, a že nezáleží na barvě pleti či vyznání. Důkazem toho může být, že jsem spoustu času trávil povídáním s muslimy.

Jamboree uběhlo tak rychle, že sem měl na konci dojem, jakoby to ani nemohlo být 17 dní. Spoustu sem toho nestihl, ale i tom málo stačí, aby to byl zážitek na celý život. Prostě nezapomenutelné.

Štófa

Úsvit skautingu ve Křtinách

středa 1. 8. 2007

Skauting slaví 100 let od svého vzniku a jednou z akcí připomínající toto jubileum byl i „Úsvit skautingu“. Do této akce se zapojili skauti celého světa a také skauti v České republice. Skauti stoupali na vrcholy hor a kopců, aby za východu Slunce uvítali začátek druhého století skautingu. Před 100 lety v tento den zahájil zakladatel skautingu Robert Baden-Powel první skautský tábor na ostrově Brownsea. V České republice skauti vystoupili na 150 vrcholů a mezi nimi byl i Proklest u Křtin na nějž vystoupili křtinští skauti.

Pozvánky na akci dostávali všichni na konci našeho letního tábora, ale čas prázdnin a dovolených zaúřadoval a tak se nás nakonec sešlo jen pět. Na srazu u skautské nástěnky na náměstí se o půl sedmé sešla tři vlčata – Pepé, Křížák a Hroch a dva Oldskauti – Pecínek a moje maličkost. Řekli jsme si, že chvíli počkáme jestli ještě někdo nepřijde a kluci se šli podívat za Wardenem jestli náhodou nezaspal. Po chvíli přišel Warden a omlouval se, že na akci úplně zapomněl. Podaroval nás pamětními nálepkami a popřál pěknou cestu na vrchol.

Nenechali jsme si kazit krásné ráno naším malým počtem a v pěti vyrazili na Proklest. Cestou jsme si povídali o skautingu, ale také mlčeli. Krásnou procházku probouzejícím se lesem nám zpestřilo i pozorování srnek, které jsme zastihli při ranní pastvě. Něco málo před osmou hodinou jsme dorazili na Proklest, kde jsme naši výpravu zapsali do vrcholové knížky. V osm hodin, ve stejnou dobu jako všichni čeští skauti na dalších vrcholech po celé republice, jsme se chytli za ruce do gilwellského kruhu a poslali si přátelský stisk. Symbolicky jsme se tak propojili s ostatními bratry skauty na mnoha dalších vrcholech. Na Proklestu zazněla, možná poprvé, junácká hymna zpívaná našimi pěti hrdly. Začalo druhé století skautingu.

Po této slavnostní chvíli, která v našich srdcích a myslích jistě zůstane po celý život, jsme se na památku vyfotografovali a rozhodovali se co dál. Posilnili jsme se svačinou a vyrazili na zpáteční cestu. Cestu jsme si zpestřili několika hrami, do kterých jsme se zapojili všichni. Pecínek nás vedl po lesních stezkách, po kterých jsme ještě nikdy nešli. Viděli jsme pomník, který stojí poblíž Proklestu, šli po douglaskové stezce a dorazili po ní až na Kamenku. Na Kamence jsme si odpočinuli, chvíli si popovídali a vyrazili k domovu. Před desátou hodinou jsme se ve Křtinách stiskem levice rozloučili.

Zbyněk-Náčelník

Skautský vůdce toho musí hodně znát, být osobností a vzorem pro děti, které vede. V jeho osobním růstu mu pomáhá také vůdcovský kurz. Sami jsme prošli skautským vzděláváním a nyní skautskému hnutí vracíme co jsme sami dostali – podílíme se jako instruktoři na přípravě nových vůdců.

V srpnu jsem se zúčastnil jako pomocný instruktor Vůdcovského lesního kurzu Gong pořádaného Ekumenickou lesní školou Junáka. Uskutečnil se na tábořišti v údolí Věžnice poblíž vesnice Kladky, nedaleko hradu Bouzova. Účastnili se skauti z celé republiky – od Českých Budějovic, přes Prahu, Olomouc, Brno až po Fulnek.

Letošní běh měl heslo „Buď připraven ke službě!“. Heslo vychází z hesel tří chlapeckých výchovných kategorií – vlče, skaut, rover, které tvořily symbolický rámec kurzu. Kromě přednášek, z oborů požadovaných u vůdcovských zkoušek, si frekventanti mohli vyzkoušet také lanové aktivity s úžasnou lanovkou a lezeckou stěnou, lukostřelbu, vázané stavby, vodáctví v praxi, . . . Nastávající vůdcové získali množství informací, námětů pro činnost oddílů, ale také zážitků a přátelství.

Já jsem měl na starosti přednášku o vedení oddílu, přednášku a praxi skautské lukostřelby, učil jsem frekventanty stavět slavnostní šestibokou pagodu, . . . Byla se mnou i Hanka, která pomáhala v kuchyni a naši synové, kteří se zapojili do zahajovacího ceremoniálu a motivačních scének jako představitelé vlčete a skauta. I pro ně byla tato „skautská dovolená“ zajímavým zážitkem.

Naše středisko pro kurz zapůjčilo jedno týpí, lukostřelnici s veškerým vybavením a také šest našich táborových postelí, které byly středem obdivu.

Zbyněk-Náčelník

Poděkování: Děkuji našemu oldskautovi Kulichovi a bývalému členovi Richiemu za zapůjčení rytířské zbroje. Dobře posloužila během kurzu.

